

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

אולגה מלוייב
ע"י ב"כ עו"ד כפיר ממון

התובעת

נגד

מדינת ישראל – ממונה מס ערך מוסף באר שבע
ע"י ב"כ עו"ד אמנון שילה – פמד"א

הנתבעת

פסק דין

- 1 זהו פסק דין בתביעה למתן פסק דין הצהרתי, שלפיו מקרקעין, כספים בחשבון בנק, ורכב
2 הרשומים כולם על שם התובעת, ואשר עוקלו ונתפסו על ידי הנתבעת בגין חוב של חברת
3 סוף מתכות בע"מ, הינם רכושה של התובעת, עוקלו שלא כדין ושלא בסמכות, והתובעת
4 איננה חייבת בחוב שבגיניו ננקטו הליכי הגביה ביחס לנכסים האמורים. כמפורט להלן,
5 הוחלט לקבל את התביעה באופן חלקי, לעניין הרכב, ולדחות את יתר התביעה.
6
- 7 התובעת הינה אזרחית ישראל ותושבת להבים, היא נולדה ברוסיה ועלתה ארצה בשנת
8 1999. התובעת החלה לעבוד כמנהלת חשבונות שכירה בחברת אלשורוק בע"מ
9 (להלן: "אלשורוק"), ובהמשך לאחר שהחברה האמורה נסגרה, החלה לעבוד כמנהלת
10 חשבונות בחברת סוף מתכות בע"מ (להלן: "סוף מתכות"), שבבעלותו ובניהולו של מר
11 וואאל אלמדיגם.
12
- 13 בשנת 2008, התגרשה התובעת מבן זוגה דאז, ובשנת 2010, החל קשר זוגי בינה ובין מר
14 אלמדיגם. בהמשך, היו הם, לדברי התובעת, בני זוג, ידועים בציבור, אלא שלטענתה, ניהלו
15 את ענייניהם הכלכליים בנפרד, ונהג ביניהם משטר של הפרדה רכושית.
16
- 17 החוב שבגיניו ננקטו ההליכים, מושא התביעה, מקורו בחוב של אלשורוק בגין השנים 2007
18 – 2008, והשומה בגינו הוצאה לאלשורוק ביום 25.1.2010. ביום 25.11.2014, פעלה הנתבעת
19 מכח סמכותה על פי הוראת ס' 106 לחוק מס ערך מוסף, וייחסה את החוב לסוף מתכות.
20
- 21 לאחר שהליכים שנקטה סוף מתכות נגד ההחלטה, הסתיימו בדחיית טענותיה, החלה
22 הנתבעת בפעולות גביה, נגד סוף מתכות, שבמסגרתם הוטלו עיקולים על הנכסים שאליהם
23 מתייחסת התביעה – מגרש בלהבים (להלן: "המגרש"), הרשום בלשכת רישום המקרקעין
24 על שם התובעת, חשבון בנק המתנהל בבנק הבינלאומי (להלן: "חשבון הבנק"), ורכב
25 מתוצרת חברת BMW הרשום אף הוא על שם התובעת (להלן: "הרכב").

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גזעון

ת"א 18-03-56498

1 יוער, כי בתחילה, עוקלו גם זכויות התובעת בדירת מגורים בקרית גת, ואולם, בהמשך,
2 בוטל העיקול על ידי הנתבעת לבקשת התובעת. ביום 8.12.16, נתפס הרכב, כאשר בדוח
3 העיקול שנמסר לתובעת, צוינו אלשורוק וסיף מתכות כחייבות.

4
5 לטענת התובעת, הנכסים האמורים מצויים בבעלותה המלאה, ואין לאיזו מן החברות
6 החייבות זכות כלשהי בנכסים אלה.

7
8 לעניין הרכב טענה, כי הוא נרכש בעסקת "טרייד אין" שבמסגרתה מסרה למוכר את רכבה
9 הישן, שילמה מקצת היתרה במזומן, ואת החלק הנותר בשיקים דחויים שקיבלה כהלוואה
10 מחברו של מר אלמדיגם – הלוואה שחלק נכבד ממנה הוחזר לטענת התובעת, עובר לתפיסת
11 הרכב. התובעת ציינה, כי ביטוח הרכב נרשם על שמה ועל שם סיף מתכות, שכן סיף מתכות
12 שילמה עבור התובעת שעבדה בה כשכירה את פוליסת הביטוח, אך הדגישה, כי סיף מתכות
13 לא דרשה לנכות את עלות הפוליסה כהוצאה.

14
15 אשר למגרש, טענה התובעת, כי נרכש בשנת 2014, ותמורתו שולמה על ידי מר אלמדיגם
16 בהעברות מחשבונה של סיף מתכות ושיקים של החברה, כאשר ההעברות והשיקים נרשמו
17 בספרי החברה תחת כרטיס הבעלים שהיה מצוי אז ביתרת זכות. לטענת התובעת "המגרש
18 נרכש לטובת התובעת על ידי וואאל, הואיל והוא היה חייב כסף לתובעת וניתן כהחזר
19 הלוואות משנים קודמות.

20
21 התובעת טענה, כי לא רק שהרכוש הינו רכוש השייך לה באופן בלעדי, ולחברות החייבות
22 אין בו זכות כלשהי, אלא שהתובעת גם אינה קשורה כלל לחובות שבגינם ננקטו הליכי
23 הגביה, ויתרה מזאת, לנתבעת לא הייתה כל סמכות לפעול לגביית חובות החברות
24 מהתובעת, משלא ביקשה להרים את מסך ההתאגדות בין החברות ובין מר אלמדיגם, מה
25 גם שחובות נוצרו קודם שהפכה בת זוגו של מר אלמדיגם, וכאשר לטענתה נהוגה ביניהם
26 הפרדה רכושית.

27
28 3. הנתבעת טענה בכתב הגנתה, בין היתר, כי מר אלמדיגם הינו בעל השליטה באלשורוק,
29 ומנהלה. לאלשורוק חוב מס סופי שהסתכם בעת הגשת כתב ההגנה בכ – 14 מיליון ₪.
30 לטענת הנתבעת פעל מר אלמדיגם לסיכול גביית החוב, ופעל להבריח את פעילותה העסקית
31 לחברת סיף מתכות, המצויה אף היא בשליטתו. על כן, הפעילה הנתבעת את סמכותה לפי
32 ס' 106 לחוק מס ערך מוסף, וכך הפכה סיף מתכות חייבת בחובות המס של אלשורוק.
33 קביעת מנהל מע"מ האמורה, אושרה בפסיקת בתי המשפט.

34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

1 בהמשך, התברר לנתבעת לטענתה, כי "...במהלך ההליכים הננקטים כנגד סוף מכוחו של
2 סעיף 106 לחוק, יוצאים כספים מתוך סוף לצורך רכישת נכסים שונים הנרשמים על שמה
3 של התובעת..." המדובר בנכסים שפורטו לעיל – המגרש, אשר נרכש בחודש אוגוסט 2014,
4 תמורת סך של 1,800,000 ₪, הרכב אשר נרכש בחודש פברואר 2016, תמורת סך של
5 270,000 ₪, וחשבון הבנק שבו הופקדו כספים שונים שהגיעו, לטענת הנתבעת, מחשבון
6 הבנק של סוף, ובו הצטברו כ – 160,000 ₪ בתכניות חסכון שונות.
7
8 כל זאת, כאשר שכרה של התובעת בתקופה הרלוונטית עמד על כ – 7,000 – 8,000 ₪ לחודש.
9
10 על רקע האמור, ננקטו, לטענת הנתבעת, הליכי הגביה לעניין הנכסים שבמחלוקת.
11
12 בהמשך, זומנה התובעת למשרדי מע"מ, כדי ליתן הסבר לאופן רכישת הנכסים, על רקע
13 השתכרותה האמורה, אלא שהתובעת סירבה למסור כל הסבר, ותחת זאת, פנתה לבית
14 המשפט ונקטה הליכים שונים, במטרה לבטל את החלטות מנהל מע"מ ולהסיר את
15 העיקולים –
16
17 תחילה הגישה ערעור על החלטה לנקוט הליכי גבייה (ע"מ 16-12-54773). הערעור האמור
18 נמחק ביום 30.1.2017, לבקשת בא כוחה של התובעת, לאחר שקודם לכן התקבלה באופן
19 חלקי בלבד, בקשתה לסעדים זמניים, והוחלט להותיר על כנם את העיקולים על המגרש,
20 על הרכב ועל תכנית החיסכון שבחשבון הבנק, לבטל את העיקול על חשבון העו"ש, וכן
21 להשיב את הרכב כנגד הפקדת בטוחה (החלטת מותב זה בתיק ע"מ 16-12-54773, האמור
22 לעיל, מיום 2.1.2017).
23
24 בהמשך, הגישה תובענה לבית המשפט לענייני משפחה, שבמסגרתה עתרה ליתן פסק דין
25 הצהרתי, בדבר זכויותיה בנכסים האמורים (תמ"ש 17-01-64060), תובענה זו נדחתה על
26 הסף (פס"ד מיום 25.10.17), והערעור שהגישה על פסק הדין האמור (עמ"ש 17-12-15282)
27 נדחה בהסכמתה (פס"ד מיום 21.2.2018).
28
29 הנתבעת הכחישה את טענות התובעת שלפיהן הכספים בחשבון הבנק שייכים לה, הרכב
30 נרכש על ידה באמצעה, והמגרש נרכש בכספי מר אלמדדיגס ונמסר לתובעת כהחזר הלוואה.
31 הנתבעת טענה, כי הנכסים האמורים נרכשו בכספי סוף מתכות.
32
33 הנתבעת הוסיפה וטענה, בין היתר, כי היות שכספי סוף מתכות שימשו לרכישת הנכסים
34 שאליהם מתייחסת התביעה, והיות שהתובעת סירבה ליתן הסבר לאופן רכישת הזכויות
35 בנכסים על ידה, הרי שההליכים שנקטה ביחס לנכסים האמורים, ננקטו כדין ובסמכות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 18-03-56498

1

2

4. לנתבעת העידו:

3

4

התובעת עצמה, אשר פירטה בתצהירה, בין היתר, את מקורות הכנסתה השוטפים הכוללים משכורות, קצבת ילדים, ודמי שכירות בגין דירתה בקרית גת והוסיפה, בהתייחס להלוואה שנתנה לטענתה למר אלמדיגם, כי המדובר בסכום כסף אשר "נצבר ונחסך על ידי משך השנים, חלק מהכסף הגיע עמי כשעליתי לארץ ב 1999 במזומן, חלק אחר התקבל לאורך השנים מאמי שהינה בעלת עסק עצמאי מצליח ברוסיה ואני שמרתי וחסכתי אותו". התובעת הוסיפה, בהקשר זה: "לציין כי אני בת יחידה לאב עמיד מאוד שנפטר בשנת 1998, ואמי גם היא בעלת עסק ונכסים ברוסיה".

9

10

11

12

מר אלמדיגם, אשר תמך אף הוא בכתב התביעה לפרטיו.

13

14

אמה של התובעת, הגברת טטיאנה שורקובה, אשר העידה, כי אביה המנוח ז"ל של התובעת שממנו התגרשה האם בשנת 1988, היה אדם אמיד והוריש חלק ניכר מרכושו לתובעת, וכי היא עצמה בעלת עסק מצליח, וכן העידה, כי ביקרה את התובעת בישראל כ – 25 ביקורים ובכל אחד מהם נתנה לה במתנה סכומי כסף, שנעו בין 5,000 ל 9,000 \$, וכן נתנה לה כספים כשהתובעת הגיעה לבקר ברוסיה.

18

19

20

מר עטייה אבו אלוה, אשר לדבריו, סייע למר אלמדיגם בביצוע עסקת הטרייד אין שבמסגרתה הועבר למוכר רכבה הישן של התובעת, ונרכש רכב ה-BMW. העד העיד, כי הוא הלווה סך של 120,000 ₪ לצורך ביצוע העסקה, כאשר במועד עדותו טרם שולם לו סך של 50,000 ₪ מתוך הסכום האמור, חרף פניותיו למר אלמדיגם להחזיר חוב.

22

23

24

5. לנתבעת העידו:

25

26

27

הגברת זהבה מצרי, סגנית הגובה במשרדי מע"מ באר שבע, אשר תמכה בנטען בכתב ההגנה, ואשר לתצהירה צורפו, בין היתר, כתבי בית דין שהוגשו במסגרת ההליכים שנקטה התובעת כאמור לעיל, החלטות שניתנו בהליכים אלה, וכן מסמכים שונים שהתקבלו והודעות שנגבו, במסגרת חקירת הרשות בקשר לנכסים האמורים.

29

30

31

מר ראובן סבח, אשר הגיש תצהיר שאליו צורפו מסמכים מכרטיס הבעלים של חברת סוף, ובמסגרתו התייחס לנתונים העולים מהמסמכים האמורים. בהמשך הוגש תצהיר נוסף של העד, ובו התייחסות נוספת לנתונים.

32

33

34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

- 1
- 2 .6. עלו, לסברתי, קשיים לא מבוטלים בגרסת התובעת –
- 3
- 4 ראשית, יש קושי בהימנעותה של התובעת ממסירת גרסה בעת חקירתה במשרדי הרשות,
- 5 במסגרת החקירה שהתנהלה נגד סוף מתכות, עוד קודם נקיטת הליכי הגבייה ביחס לנכסים
- 6 מושא התביעה.
- 7
- 8 אין חולק על כך שהייתה זכאית לשמור על זכות השתיקה בחקירה, אך בהעדר גרסה באותו
- 9 שלב, הרי שגרסתה בהמשך, לרבות בתביעה זו, הינה בגדר גרסה כבושה.
- 10
- 11 הסברה של התובעת לשמירתה על זכות השתיקה, בשל כך ש"כמה ימים לפני זה אנשים
- 12 נכנסו אלי הבית בחמש לפנות בוקר, והפכו לי את הבית ולא נתנו לי להתקלה ולקחו אותי
- 13 לחקירה, לא היה לי ברור מה קורה. לכן שמרתי על זכות השתיקה" (עמ' 9 בפרוטוקול ש'
- 14 24 – 26), איננו מניח לסברתי, את הדעת, לעניין אי מתן הגרסה בחקירה, ואינו פותר את
- 15 הקושי שבכבישת הגרסה. כך גם ההסבר שמסרה בזמן אמת, שלפיו "אני רואה שאתם
- 16 רוצים להכשיל ולהפליל את החברה, לגרום לה לנזקים עצומים ולכן אני שומרת על זכות
- 17 השתיקה" (נ/1 מיום 25.2.14)
- 18
- 19 אשר לכספים שהביאה עמה לטענתה, בעת עלייתה ארצה, והכספים שהתקבלו לטענתה
- 20 מהוריה בהמשך, הרי שאין כל תיעוד כתוב בעניין כספים נטענים אלה, ולא הוצג כל פירוט
- 21 לעניין מועדי קבלתם, והסכומים שבהם מדובר, לרבות לעניין ירושת אביה המנוח ז"ל.
- 22 זאת, הגם שלפחות מקצת התיעוד, מצוי לכאורה בהישג ידיו של התובעת, ומתבקש היה,
- 23 כי תעשה את המאמץ הנדרש להשיגו ולהציגו.
- 24
- 25 מעבר לאמור, הרי שהגרסה שמסרה לעניין כספים אלה, ושלפיה החזיקה את סכומי הכסף
- 26 הגדולים במזומן, במהלך שנים רבות, תוך הסתרתם מבן זוגה שלו הייתה נשואה, בתחילה
- 27 ב"מחסן מסריח מחובר לדירה, ובין הדברים היה תיק והכסף היה בו", בהמשך
- 28 "ב... בארון, בחדר של הילד שלי בארון", ולאחר מכן "ב... בארון בגדים בחדר של אף אחד,
- 29 חדר אורחים" (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 11 – 14), הינה גרסה מעט תמוהה, נוכח סכומי הכסף
- 30 הגדולים שבהם מדובר.
- 31
- 32 מכל מקום, לעניין זה, מהווה עדותה של התובעת עדות יחידה של בעל דין, כמשמעה בס'
- 33 54 לפקודת הראיות.
- 34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 18-03-56498

1 על פני הדברים, עולה קושי גם נוכח הצהרת ההון של התובעת מסוף שנת 2013 (נ/2), אשר
2 נערכה כמובן לאחר שהיה ידוע חובה של אלשורוק, אשר היה כמובן רלוונטי לעניין מר
3 אלמדיגם. בהצהרת ההון מתועדים הלוואה למר אלמדיגם בסך \$ 175,000, וכסף מזומן
4 בסך \$ 75,000. התובעת העידה, כי בנוסף לסכומים האמורים, היה בידיה סכום נוסף של
5 כ- 100,000 ₪, ולטענתה לא כללה את הסכום האמור בהצהרת ההון, משום שהמדובר
6 בכסף "מפוזר בין החברות שלי. היה לי בראש רק בדולרים, ודמי כיס לא לקחתי
7 בחשבון" (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 12).
8
9 בהקשר זה עולה קושי, הן בשל כך שהתובעת אישרה למעשה כי הצהרת ההון שלה לא
10 הייתה מדויקת, והן בשל התמיהה שמעלה הגרסה שבמסגרתה הוגדר הסכום החסר – כ-
11 100,000 ₪: "דמי כיס".
12
13 אשר להלוואה הנטענת למר אלמדיגם, הרי שאין כל תיעוד התומך בטענה זו, וזאת, על אף
14 שלטענת התובעת ומר אלמדיגם, התקיים ביניהם משטר של הפרדה רכושית, ועל אף
15 שההלוואה ניתנה, לטענת התובעת, סמוך לאחר תחילת הקשר ביניהם, במהלך החודש
16 הראשון שבו גרו יחד (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 29).
17
18 לסברתי, לא ניתן גם הסבר העשוי להניח את הדעת, לצורך של מר אלמדיגם בהלוואה
19 אמורה, בהינתן, כי הסכום היה כמעט זניח לעומת מחזוריה של חברת סיף (עמ' 13
20 לפרוטוקול ש' 22 - 30) וכאשר הוכח כי מר אלמדיגם נטל כספים מהחברה כאשר רצה בכך
21 (עמ' 13 ש' 31 עד עמ' 14 ש' 8), ולא הפריד הפרדה מלאה בין רכוש הפרטי ורכוש החברה,
22 עד כדי כך שלא החזיק בתקופה הרלוונטית חשבון בנק פרטי, ופעל רק באמצעות חשבון
23 החברה, כפי שאישרה התובעת עצמה בעדותה (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 30 - 35).
24
25 לא הובהר גם הצורך בסכום הנטען – \$ 175,000 דווקא (עמ' 15 לפרוטוקול ש' 32 - 35).
26
27 קושי נוסף בהקשר זה, עולה מגרסת התובעת ומר אבו מדיגם, לעניין החזר ההלוואה
28 הנטענת, על דרך של רכישת המגרש בלהבים, לטענתם, על ידי מר אבו מדיגם, מכספי סיף
29 מתכות (תוך רישום ההוצאה בכרטיס הבעלים), עבור התובעת, כאשר מדובר במגרש
30 ששווי בעת הרכישה 1,800,000 ₪, בעוד שעל פי הרישום בהצהרת ההון של התובעת עצמה,
31 נקבע ערך ההלוואה בסך כ- 607,000 ₪.
32
33 התובעת נשאלה על עניין זה, והשיבה, כי שווי של המגרש בשנת 2010 לא עלה על מיליון
34 ₪, ולטענתה ניתן היה לרכוש מגרש כזה גם תמורת 700,000 ₪, אלא שבאותה תקופה היא
35 ומר אבו מדיגם החלו לחפש נכס, אך לדבריה "לא מצאנו נכס מתאים". לאחר מכן נקלע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

1 מר אבו מדיגם לקשיים כלכליים והיא לא שוחחה עמו על הנושא, ובהמשך לדבריה "...
2 בשנת 2012-2013 התחלתי להתעצבן מהמצב, לא מזה שהוא חייב לי כסף, לא היה ספק
3 שהוא יחזיר לי, אלא מזה שהקרקע והנדל"ן החלו להעלות. וואיל החליט לפנק אותי
4 בשטח היקר במיקום המצוין, זה הכל וואיל, ככה הוא וואיל, הוא אוהב להחזיר בגדול"
5 (עמ' 16 לפרוטוקול שורות 12 – 15).

6
7 משמע, לדבריה, ההלוואה הוחזרה בערך של כמעט פי שלושה משווי הקרן.
8

9 גרסתו של מר אבו מדיגם לעניין זה, הייתה דומה: "הבתים עלו 700,000 ב-2010. זו הייתה
10 התמורה של הכסף, שאקנה לה מגרש. בגלל זה הכסף צבר. אני הרגשתי לא בסדר כי היא
11 רצתה לקנות מגרש כדי לבנות לבית שלה" (עמ' 22 לפרוטוקול, שורות 22 – 24).

12
13 כל זאת, כאשר אין תיעוד לעצם מתן ההלוואה הנטענת, ובוודאי לא לעניין תנאי החזר או
14 הריבית המוסכמת.
15

16 מתשובתה המצוטטת לעיל של התובעת, ניתן ללמוד, כי לשיטתה, החזיר לה מר אבו מדיגם
17 את ההלוואה ביתר, דהיינו, מעבר להחזר ההלוואה ניתן לה סכום כסף משמעותי מתוך
18 הכרת תודה, ובעצם כמתנה. גרסה זו, שאינה כוללת כמובן התחשבות מדוקדקת במסגרת
19 משטר של הפרדה רכושית, איננו בלתי מתקבל על הדעת באופן מוחלט, ואולם, לענייננו,
20 עשויות לעלות שאלות נוכח הגרסה, בהינתן שהמימון הגיע מקופת סיף מתכות, וכאשר
21 באותה עת היה כבר מר אבו מדיגם עצמו נתון בחובות, וכן היו ידועים חובותיה של
22 אלשורוק, וסביר למדי היה לצפות, כי על רקע זה עלולה גם סיף מתכות להיקלע לחובות
23 כלפי הרשות.
24

25 עולה קושי ביחס לטענה שלפיה מומנה רכישת המגרש בפועל על ידי מר אבו מדיגם עצמו,
26 בהיות כרטיס הבעלים שלו בסיף מתכות מצוי ביתרת זכות בעת התשלום – זאת כאשר
27 בזמן אמת בעת רכישת המגרש, היה כרטיסו של מר אבו מדיגם בסיף מתכות ביתרת חובה.
28

29 לעניין זה הוגש תצהירו של מר ראובן סבח, אשר ב"כ התובעת התנגד להגשת תצהירו, אלא
30 שאין צורך בעדות עצמה, שכן המסקנה עולה מתדפיס כרטיס הבעלים של סיף מתכות
31 בתקופה הרלוונטית, אשר צורף לתצהיר המהווה ראיה עצמאית. לתצהיר צורפו תדפיסים
32 המדגימים גם, לטענת הנתבעת, רישום רטרואקטיבי של הלוואות בעלים, אשר נעשו
33 כשנתיים לאחר העברת הכספים לצורך התשלום עבור המגרש, על מנת ליצור באופן
34 מלאכותי יתרת זכות.
35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

- 1 כמפורט בסיכומי הנתבעת, הועברו כספים מחשבון סיף מתכות לחשבונה של התובעת,
2 אשר הסתכמו, על פי חישוב ב"כ הנתבעת, ב- 158,500 ₪, מעבר לתשלומי המשכורות.
3 לסכום עודף זה, לא ניתן לסברתי הסבר העשוי להניח את הדעת, בסיכומי התובעת.
4
5 לעניין הרכב – התובעת לא תמכה בראיות חפציות, את טענתה, כי נשאה בהחזרי ההלוואה
6 למר אבו אלהוה (אשר לגרסתו טרם הושבה במלואה ונותר חוב של 50,000 ₪), או כי
7 התשלום המזומן של 100,000 ₪ ששולם במעמד ביצוע עסקת ה-טרייד-אין, שולם
8 ממקורותיה, ולא ממקורות מר אלמדיגס, ומר אבו אלהוה עצמו לא יכול היה להעיד על
9 חלקה של התובעת בעסקה, משום שלדבריו הוא עצמו התנהל מול מר אלמדיגס.
10
11 יצוין עם זאת, כי לעניין הרכב רובץ קושי ראייתי גם לפתחה של הנתבעת, משום שלהבדיל
12 מעסקת רכישת המגרש, והכספים שהועברו לחשבון התובעת, הרי שלעניין רכישת הרכב
13 לא הציגה הנתבעת מסמכים העשויים לבסס את המסקנה, כי התמורה עבור רכישתו
14 שולמה מכספי סיף מתכות, ואף העדה מטעם הנתבעת, הגב' זהבה מצרי, אישרה למעשה
15 כי ביחס לרכב התקיים חשד בלבד כי נרכש על ידי סיף מתכות, ולדבריה **"יש לנו חשדות**
16 **לגבי הרכב"** וחשד זה אינו נתמך במסמכים (עמ' 37 לפרוטוקול, שורות 15 – 19).
17
18 7. שלושת הנכסים המדוברים – המגרש, הכספים בחשבון הבנק, והרכב, רשומים כאמור, על
19 שם התובעת.
20
21 ב"כ התובעת טען, כי הנתבעת לא הייתה רשאית לפעול כפי שפעלה ולהטיל עיקולים על
22 הנכסים, משלא הפעילה קודם לכך את סמכותה לפי סעיף 106 לחוק מס ערך מוסף,
23 המאפשר למנהל מע"מ לגבות חוב מס סופי מנכסים שהעביר חייב במס לאחר, ללא תמורה,
24 או אף בתמורה, בהתקיים יחסים מיוחדים, בתנאים המפורטים בסעיף האמור. זאת,
25 לטענתו, משום שבהיעדר שימוש בסמכות האמורה, עומד רישום הזכויות הנכסים לטובת
26 התובעת בתוקפו, ואין למנהל מע"מ כל דרך חוקית לפעול לגביית חוב המס של סעיף
27 מתכות, מנכסים של התובעת.
28
29 ב"כ הנתבעת טען, כי לרשות מנהל מע"מ מספר כלים לגביית מס מחייב סרבן, והתכלית
30 של גביית המס המגיע למדינה ביעילות ובזריזות, מאפשרת למנהל **"...לבחון בכל מקרה**
31 **ספציפי איזה כלי מארסנל הכלים שיש לו להפעיל, הוא יכול לבחור לפי שיקול דעתו**
32 **באיזה כלי נכון יותר לפעול. הוא יכול במקרה שלנו לחשוב על הפעלת ס' 106 אבל הוא גם**
33 **יכול לשקול להפעיל את פקודת המיסים"** (עמ' 68 לפרוטוקול, שו' 13 – 23). לסברתו,
34 רשאית הייתה הנתבעת לנקוט הליכי עיקול – לעניין הרכב – מכוח הסמכות הנתונה בידי
35 המנהל על פי ס' 5 (1) (ב) לפקודת המסים (גביה) שעניינו עיקול מטלטלין בחצרי החייב,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

- 1 לעניין הכספים שבחשבון הבנק – מכוח ס' 7 (1) לפקודה שעניינו עיקול נכס החייב שבידי
2 צד שלישי, ולעניין המקרקעין – על פי סעיף 8 לפקודה שענינם מכר נכסי מקרקעין של
3 החייב, שאותם ניתן למכור, אם לא נמצאו די מטלטלין שלו לפירעון חוב המס, וזאת, בין
4 שנכסי המקרקעין "רשומים על שמו ובין שאינם רשומים על שמו...".
5
6 סבורני, כי הדין עם הנתבעת לעניין זה – הנתבעת איננה מנועה להפעיל את הסמכויות
7 הנתונות בידה על פי פקודת המסים (גביה), והוראות אלה, אינן תלויות בהפעלת סמכות
8 הנתונה בידי מנהל מע"מ, ע"פ הוראת ס' 106 לחוק מס ערך מוסף. המדובר אכן, לסברתי,
9 במסלולים מקבילים, שאין ביניהם תלות או כפיפות.
10
11 עם זאת, הפעלת הסמכויות על פי פקודת המסים (גביה), כפופה כמובן, לקיומה של תשתית
12 ראייתית מנהלית שיש בה לבסס את הקביעה, כי נכסים שאותם מבקשת הרשות לעקל
13 הינם נכסי החייב.
14
15 על כן, לענייננו, הנטל על הנתבעת לעניין הטענה, כי המדובר ברכושה של סיף מתכות ולא
16 ברכוש התובעת.
17
18 8. ב"כ התובעת טען, בין היתר, כי לא הוכח שהנכסים האמורים לעיל שייכים לאלשורוק או
19 לסיף מתכות.
20
21 לטענתו, גם אילו נקבע כי רכישת אלו מן הכנסים בוצעה בכספי מר אלמדיגס, הרי שאין
22 בכך לשלול את זכויותיה של התובעת בכספים אלה, משום שהענקת הנכסים במתנה, אין
23 בה לפגום בזכויותיה הקנייניות של התובעת בנכסים אלה.
24
25 לעניין רכישת המגרש מכספי סיף מתכות, שב וטען ב"כ התובעת, כי המדובר בפועל בכספי
26 מר אלמדיגס משנרשמה הוצאה הכספים האמורה בספרי סיף מתכות בכרטיס הבעלים
27 שעמד ביתרת זכות, ולדבריו, מדובר בהתחשבנות רגילה בין חברה לבעליה.
28
29 ב"כ הנתבעת טען, בין היתר, כי לא ניתן כל הסבר העשוי להניח את הדעת לרכישת הנכסים
30 באמצעה של התובעת. לסברתו, עולות מגרסת התובעת ועדיה אותות מרמה, המקימים
31 חזקה שבעובדה לחובת התובעת, אשר מטילה עליה את הנטל להוכיח את זכויותיה
32 הנטענות בנכסים.
33

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 18-03-56498

1 לטענת ב"כ הנתבעת, יש לדחות את גרסת התובעת כבלתי מהימנה, ולקבוע, כי לא היו לה
2 אמצעים לרכוש את המגרש, אשר נרכש בחודש אוגוסט 2014, תשעה חודשים לאחר שהחלו
3 ההליכים נגד סיף מתכות, לפי ס' 106 לחוק.

4

5 הדרך להוכחת טענה של רישום כוזב או הברחת נכסים מפני נושים על ידי חייב, הינה
6 הצבעה על "אותות מרמה", המקימים חזקות שבעובדה, כאשר הצטברותם עשויה להעביר
7 את הנטל אל בעל הזכויות הרשום בנכס, לסתור את החזקות האמורות, וכאשר לא עולה
8 הדבר בידו, יש בכך להצביע על מרמה.

9

10 "אותות מרמה" שכאלה, עשויים לעלות במקרים של "...חדלות פירעון של מעביר הבעלות,
11 קשרים בין המעביר לנעבר, חריגה מדרך מקובלת לניהול עיסקאות, שמירת החזקה בנכס
12 ועוד..." , כאשר "ככל שמצטברים יותר אותות כאלה, כך עובר הנטל... להפריכם..." (ע"א
13 1680/03 חנה לוי נ' אלי ברקול פ"ד נח(6) 941, 947).

14

15 עוד נפסק, כי "הכוח הראייתי של אותות אלה, הוא בהעברת הנטל לחייב, ועליו להראות
16 כי העיסקאות נעשו בתום-לב או להסבירן באופן שיניח את הדעת. אמנם, נטל השכנוע
17 נותר על כתפי התובע, אולם ככל שהמידע מצוי בידי הנתבע, וככל שהתובע יראה יותר
18 אותות מירמה ונסיבות עובדתיות המצביעות על מירמה מצד הנתבע, יהיה ניתן להפחית
19 את נטל הראיות המוטל על התובע..." (ע"א 8482/01 בנק איגוד לישראל בע"מ נ' אילנה
20 סנדובסקי פ"ד נו(5) 776, 782).

21

22 נראה, כי הנטל המוטל על הנתבעת לעניין הטענה כי הרכוש הינו רכוש של סיף מתכות,
23 חרף הרישום על שם התובעת, הינו נטל אזרחי של הטיית מאזן ההסתברויות, ואולם מידת
24 הראיה הנדרשת, גבוהה מבהליך אזרחי שלא נטענת בו טענה מסוג של מרמה, זיוף או
25 הברחת נכסים (ר' לעניין זה ע"א 7804 המגן לחברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון הובלות
26 בע"מ (05.10.2006), וכן ע"א 9178/12 המכללה האקדמית הערבית לחינוך חיפה נ' ג'מאל
27 ח'יר (24.09.2015) בפסקה 25).

28

29 9. לענייננו, יש להבדיל לסברתי, בין הרכב ובין המגרש והכספים שבחשבון הבנק –

30

31 בהעדר ראיה חפצית לעניין מימון עסקת הטרייד-אין שבה נרכש הרכב, על ידי סיף מתכות,
32 הרי שהתשתית הראייתית הנסיבתית שעליה מתבססת הנתבעת לעניין הרכב, איננה
33 מספקת לסברתי, לביסוס המסקנה, כי לא נרכש ממקורותיה של התובעת, או ממקורות
34 שלה ושל מר אלמדיגם - הרכב שהוחלף היה רכבה של התובעת ועל כך אין חולק. סך
35 100,000 ₪ שולמו לסוכנות שבה בוצעה העסקה במזומן, על ידי מר אלמדיגם שביצע את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

1 העסקה, והיתרה שולמה על ידי העד מר אבו אלהוה, כאשר מנספח יז' לתצהיר הגב' מצרי,
2 נלמד, כי מחצית ההלוואה שהעמיד מר אבו אלהוה לביצוע העסקה, הוחזרה לו במזומן,
3 ע"י מר אלמדיגס, ולא בשיקים של סוף מתכות או בהעברות מהחברה. על כן, לעניין הרכב
4 סבורני, כי לא בוססו הטענות כי נרכש בכספי סוף מתכות, וכי על כן, יש לראותו כרכושה
5 של החברה.

6
7 שונה המצב ביחס למגרש, אשר כאמור, נרכש בכספים שהגיעו מחברת סוף מתכות, וביחס
8 לכספים שבחשבון הבנק, כאשר הוכח כאמור, כי סכומים הקרובים מאוד לסכומים
9 הצבורים בתכניות חיטון שבחשבון, הועברו אל חשבון התובעת על ידי סוף מתכות, מעבר
10 לתשלומי המשכורות שלה.

11
12 "אותות מרמה" העולים בענייננו, הינם, בין היתר, אלה:

13
14 מצבו הכלכלי של מר אלמדיגס בתקופה הרלוונטית, על רקע הסתבכותה של אלשורוק, כמו
15 גם עירוב נכסים בינו ובין החברות שבשליטתו – תחילה אלשורוק ואחר כך סוף מתכות,
16 כמו גם שימוש שעשה בחשבונות הבנק של חברות אלה, כאשר הוא עצמו כלל לא ניהל
17 חשבון בנק. עובדות אלה עלו בבירור בחקירת מר אלמדיגס עצמו (עמ' 22 לפרוטוקול שורות
18 4 – 6), וגם בחקירת התובעת (עמ' 7 – 8 לפרו').

19
20 עיתוי העברת הכספים ששימשו לרכישת המגרש, ולצבירת הכספים בחשבון הבנק, בעת
21 שהן מר אלמדיגס, כמנהלן של אלשורוק ושל סוף מתכות, והן התובעת, כמנהלת החשבונות
22 של אלשורוק ובהמשך של סוף מתכות, ומי שביצעה בין היתר פעולות כספיות עבור החברות
23 לרבות בחשבונות הבנק שלהן, היו מודעים לחוב המס של אלשורוק, ולמצבו הכלכלי
24 הבעייתי של מר אלמדיגס, ובהמשך - סמוך לרכישת המגרש - גם להליכים שהתנהלו ני סוף
25 מתכות לפי ס' 106 לחוק מס ערך מוסף. מודעותם לעובדות אלה, מדגישה את הקושי
26 שבביצוע פעולות, לרבות העברת כספים והחזר ההלוואה הנטענת, ללא תיעוד אשר יכול
27 היה לאפשר מעקב אחרי מקור הכספים, ייעודם והבעלות בהם, בכל שלב.

28
29 אם נלך לשיטת התובעת ומר אלמדיגס, לעניין קיום משטר של הפרדה רכושית ביניהם
30 בהיותם ידועים בציבור, הרי שנוכח מצבו הכלכלי של מר אלמדיגס לאורך שנים, ונוכח
31 סכומה הגדול של ההלוואה הנטענת, יש לתמוה, על היעדר כל תיעוד לעצם מתן ההלוואה
32 ולהעברת הכספים הנטענת.

33
34 חלק הגרסה שעניינו החזר ההלוואה, מתמיה עוד יותר ומוקשה, בהינתן כי לטענת התובעת
35 ומר אלמדיגס, היוותה רכישת המגרש, על ידי מר אלמדיגס, בכספיה של סוף מתכות, עבור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

1 התובעת, החזר ההלוואה הנטענת בהיקף של פי שלושה מקרן ההלוואה. זאת, בהיעדר כל
2 פירוט לעניין אופן הצמדת הסכום, או הסכמה לעניין הריבית, כאשר מר אלמדיגם נתון
3 בחובות, עד כי הוא נמנע מלנהל חשבון בנק מחשש לעיקולים, וכאשר סיף מתכות, אף היא
4 עומדת בפני סכנת חדלות פירעון, נוכח ההליכים שנועדו לייחס לה את חובותיה של
5 אלשורוק.
6
7 גם אילו התקבלה הגרסה לעניין עצם העמדת ההלוואה, הרי שהטענה בדבר החזר ההלוואה
8 באופן האמור, עשויה לכשעצמה לתמוך במסקנת הנתבעת, בדבר כוונה להבריח נכסיה של
9 סיף מתכות מפני נושי החברה.
10
11 יודגש, כי בענייננו יש נפקות, לא רק לקיומם של יחסים מיוחדים בין התובעת ובין מר
12 אלמדיגם בהיותם בני זוג, ידועים בציבור, אלא לעובדת היות התובעת מנהלת החשבונות
13 של החברה, אשר הייתה לה שליטה לא מבוטלת על ספרי הנהלת החשבונות של החברה,
14 והייתה מוסמכת להורות על העברת כספים מחשבונה של החברה בבנק.
15
16 היעדר תיעוד לעניין העברת הכספים מסיף מתכות לחשבון הבנק של התובעת, וחוסר
17 ההלימה בין הכספים שהתקבלו, ובין תלושי השכר של התובעת, אף הוא מעורר קושי.
18
19 סבורני, כי נוכח ההלכה הפסוקה, יש באמור, להרים את הנטל המוטל על הנתבעת לעניין
20 זכויות סיף מתכות במגרש, ובכספים שנצברו בחשבון הבנק חרף רישומם על שם התובעת,
21 באופן שהנטל חוזר אל התובעת, להוכיח בראיות, את זכויותיה בנכסים אלה.
22
23 לסברתי לא עלה בידי התובעת להרים את הנטל המוטל עליה לעניין זה –
24
25 גרסת התובעת נשענת בעיקרה על עדותה ועל עדות מר אלמדיגם. התובעת הינה בעלת דין
26 ומר אלמדיגם הינו בחזקת עד המעוניין בתוצאות המשפט, לא רק בהיותו בן זוגה של
27 התובעת, אלא גם כבעליה של חברת סיף מתכות, ועל פני הדברים, האינטרס שלו זהה
28 לאינטרס של התובעת - למנוע מימוש הנכסים לפירעון חובה של סיף מתכות.
29
30 במצב זה, ובהיעדר תימוכין לחלק גדול מגרסת התובעת, גוברת הנטייה שלא לסמוך ממצא
31 עובדתי חיובי על גרסת התובעת ומר אלמדיגם, ואין בהתרשמות הישירה מן החקירות
32 הנגדיות, להוביל למסקנה אחרת.
33
34 לעניין זה אזכיר גם את הקשיים שעלו בגרסת התובעת ומר אלמדיגם, כמפורט לעיל בסי'
35 6 לפסק הדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כבוד השופט גד גדעון

ת"א 56498-03-18

- 1
2 לסברתי, לא היה בעדות אמה של התובעת, משום חיזוק משמעותי לגרסתה, בהיות העדה
3 מעוניינת בטובתה, ובהעדר כל מסמך העשוי לתמוך בגרסתה.
4
5 .10 נוכח האמור, סבורני כי יש לדחות את התביעה, בהתייחס למגרש ולכספים שבחשבון הבנק.
6 אשר לרכב – משלא הורם הנטל שהוטל על הנתבעת בעניין זה כמפורט לעיל, סבורני כי יש
7 לקבל את התביעה באופן חלקי, ולהצהיר על בטלות העיקול שהוטל על הרכב. למען הסר
8 ספק, הרי שיש לדחות את התביעה ביחס לסעדים ההצהרתיים המבוקשים בפתח התביעה,
9 למעט הסעד ההצהרתי לעניין בטלות העיקול על הרכב.
10
11 .11 ניתן אפוא סעד הצהרתי, ולפיו העיקול על הרכב בטל. יתר העתירות שבכתב התביעה
12 נדחות. בנסיבות, נוכח התוצאה ונוכח היקף ההתדיינות, תישא התובעת בהוצאות הנתבעת
13 בסך של 35,000 ₪.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"א, 04 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט

20
21
22